

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/242/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814208077
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814208077.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Quantum Credit a.s., IČO: 47 248 980 so sídlom Tomášikova 23/C, 821 02 Bratislava, zastúpený PERSPECTA Legal, s.r.o., Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava proti odporcovi: M. K., bytom Y. XXX/XX, C. o zaplatenie 306,79 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. januára 2015, č.k. 17C/64/2014-41, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (výroky II., III.) **z r u š u**
j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 167,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z 148,02 eur od 4.6.2011 do zaplatenia a z 19,11 eur od 4.7.2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 139,66 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9,25% ročne od 4.5.2011 do zaplatenia návrh zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ poskytol odporcovi telekomunikačné služby na základe zmluvy o pripojení, za ktoré mu vyúčtoval odplatu, pričom odporca mu nezaplatil za takto vyúčtované služby celkom čiastku 306,79 eur. Odporca sa so zaplatením tejto sumy dostával do omeškania postupne vždy v závislosti od splatnosti jednotlivých faktúr, a preto je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania v sadzbe podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala počas celého obdobia, v ktorom sa odporca dostával do omeškania so zaplatením jednotlivých súm, 1,25 % ročne. Súd návrhu vyhovel len sčasti o zaplatenie 167,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z 148,02 eur od 4.6.2011 do zaplatenia a z 19,11 eur od 4.7.2011 do zaplatenia. Sčasti o zaplatenie 139,66 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9,25% ročne od 4.5.2011 súd návrh zamietol, keďže tento nárok si právny predchodca navrhovateľa mohol uplatniť na súde už 4.5.2011, keďže faktúra, ktorú vystavil odporcovi bola splatná do 3.5.2011. Dňa 4.5.2011 začala plynúť premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pričom táto lehota uplynula dňa 4.5.2014. Návrh bol podaný až dňa 5.5.2014, a preto súd návrh v tejto časti pre premlčanie podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov v spojení § 100 ods. 1 prvá veta a § 101 Občianskeho zákonníka zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Procesný úspech navrhovateľa spočívajúci v časti návrhu, ktorému súdu vyhovel predstavoval 54,47 % predmetu konania a procesný neúspech spočívajúci v časti návrhu, ktorý súd zamietol, predstavoval čiastku 45,53

% predmetu konania. Vzhľadom na takýto pomer, v ktorom sa procesný neúspech navrhovateľa blížil k jeho úspechu, súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to proti zamietajúcej časti a žiadal, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania. V odvolaní namietal, že žaloba bola podaná v čas, nakoľko deň 05.05.2014 pripadol na nedeľu, teda na deň pracovného pokoja a v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci deň. Vzhľadom k tomu mal za to, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a mal mu priznať uplatnený nárok v plnom rozsahu. Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 167,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z 148,02 eur od 4.6.2011 do zaplatenia a z 19,11 eur od 4.7.2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu v prejednávanej právnej veci vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 5.5.2014 domáhal proti odporcovi zaplatenia 306,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z 139,66 eur od 4.5.2011 do zaplatenia, z 148,02 eur od 4.6.2011 do zaplatenia a z 19,11 eur od 4.7.2011 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa návrh v časti o zaplatenie 139,66 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9,25% ročne od 4.5.2011 zamietol, z dôvodu premlčania podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa v spojení § 100 ods. 1 prvá veta a § 101 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento nárok si právny predchodca navrhovateľa mohol uplatniť na súde už 4.5.2011, keďže faktúra, ktorú vystavil odporcovi bola splatná do 3.5.2011, teda dňa 4.5.2011 začala plynúť premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pričom táto lehota uplynula dňa 4.5.2014 a návrh bol podaný až dňa 5.5.2014.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Pre počítanie premlčacej doby platí všeobecné ustanovenie o počítaní času, t.j. ustanovenie § 122. Keďže dĺžka premlčacích dôb je určená vždy podľa rokov, podľa § 122 ods. 2 platí, že premlčacia doba sa skončí dňom, ktorý sa číslom, t.j. dátumom, zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 122 ods. 3).

Po preskúmaní veci zastáva odvolací súd názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, vo výroku, ktorým návrh v časti o zaplatenie 139,66 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9,25% ročne od 4.5.2011 zamietol, z dôvodu premlčania podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa v spojení § 100 ods. 1 prvá veta a § 101 Občianskeho zákonníka, je nesprávny a predčasný a to s poukazom na ust. § 122 Občianskeho zákonníka, ktoré v prejednávanej nezohľadnil a nepoužil. Z obsahu spisu vyplýva, tak ako správne konštatoval i súd prvého stupňa, že nárok o zaplatenie sumy 139,66 eur s príslušenstvom si právny predchodca navrhovateľa mohol uplatniť na súde už 4.5.2011, keďže faktúra, ktorú vystavil odporcovi bola splatná do 3.5.2011, teda dňa 4.5.2011 začala plynúť premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka, avšak na rozdiel od súdu prvého stupňa odvolací súd zastáva názor, že táto lehota neuplynula dňa 4.5.2014, keďže tento deň pripadol na nedeľu a teda posledným dňom je najbližší pracovný deň a návrh bol podaný dňa 5.5.2014, ktorým dňom bol pondelok. Preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, než rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, aby bola zachovaná dvojinstančnosť konania a účastníkom nebola odňatá možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa v zmysle ust. § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude opätovne posúdiť návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 139,66 eur s príslušenstvom, teda či bol podaný včas a ak dospeje k záveru, že nárok navrhovateľa v tejto časti nie je premlčaný, potom o tomto nároku rozhodne.

V novom rozhodnutí o veci okresný súd rozhodne aj o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.